Advent - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 03/12/2017 - 09:00

Is 63,16b-17.19;64,2b-7
1 Co 1,3-9
Mc 13,33-37

En bones mansÉs una meravella veure com un mestre terrisser d'un tros amorf d'argila, amb la delicadesa de les seves mans, en fa una bella figura; fins i tot en pot fer una obra d'art. Avui Isaïes ens ha dit que nosaltres som com l'argila i Déu, el nostre pare, n'és el terrisser. I nosaltres, que sovint ens sentim febles, cal que ens deixem emmotllurar per les mans amoroses del nostre terrisser. Però és tan hàbil el nostre terrisser que per resseca i endurida que s'hagi fet la nostra argila, la nostra fe, ell sap fer-la de nou «emmotllurable».

Nova oportunitat
Comencem aquest nou any litúrgic potser amb el temor que sigui un advent més en els nostres advents de la vida. Però, cal considerar-lo com una nova oportunitat, i més encara per als que ja tenim uns quants anys, potser després de moltes oportunitats desaprofitades. Ens trobem en una nova oportunitat per creure de debò en el gran regal de la bondat de Déu; oportunitat de creure de debò que Déu s'ha volgut fer autènticament un de nosaltres.

Estem vivint uns moments històrics, en els que gran part de la societat (voldria creure que inconscientment) no compta o no creu necessari assumir res, que pretengui superar les vivències experimentades pels nostres sentits i per sensacions més o menys complaents. I, per tant, en aquest nostre món secularitzat, els cristians, perquè siguem creïbles i interpel·lants, hem de viure amb més autenticitat la bona nova de la vinguda de Déu al món.

Atents!
Per això, avui se'ns exhorta a estar atents, vetllant, perquè Jesús novament vol venir a nosaltres. Però cal que el deixem venir, cal que l'acollim. Ell vol venir en el marc de la nostra pregària senzilla i oberta, vol venir a través de la seva paraula, vol venir a través de les interpel·lacions que ens vénen de les necessitats de les persones i del dolor del nostre món ocasionat: per la violència de les guerres, la violència de gènere, la violència dels fanatismes religiosos, els abusos de menors, els dolors ocasionats pel tancament de fronteres i negatives o passivitats davant la demanda d'asil, per les penúries econòmiques, conseqüència de la manca de treball o de treball digne, per la manca de llibertat o de salut...el Senyor vol venir per moure'ns a una resposta de solidaritat.

Deixem-lo venir!
Aquest advent, doncs, és una oportunitat perquè, a través de la nostra pregària, la nostra escolta de la paraula de Déu i la interpel·lació dels fets, deixem que Déu, el terrisser, vagi amarant la nostra argila. I que la nostra terrissa vivent vagi expressant una mica més la figura i la persona de Jesús: la seva compassió, la seva bondat, el seu compromís per la causa dels necessitats.

Certament, molts estem molt lluny de expressar-ho, perquè la nostra terrissa s'ha endurit, s'ha anat ressecant al llarg dels anys per la fredor dels valors promoguts per la nostra societat del benestar, individualista i insensible a la injustícia, i impedim que ens deixen emmotllurar per les mans compassives i amoroses del nostre terrisser. Però sabem que, amb el nostre penediment i el seu perdó generós, la nostra argila resseca s'estova, o, com diu el profeta Ezequiel, el nostre cor de pedra es renova i es transforma en cor de carn.

Renovem-nos, doncs! No deixem passar l'oportunitat de l'advent '17!. Que l'acollida que farem de Jesús en el pa de l'eucaristia, ens porti a acollir Jesús present en els homes i dones que viuen en qualsevol mena de dolor. Ell ho espera.

ETIQUETES
FE SOLIDARITAT OPORTUNITAT